

Univerzita Karlova v Praze - Pedagogická fakulta
 Katedra občanské výchovy a filosofie
 M. D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno studenta: *Petra Mitríková*
 Název práce: *Religiozita „u nás“*
 Jméno oponenta: *Fanda*

Nad průměr Průměr Pod Průměr

Hodnocení tématu samého (bez ohledu na studenta)

Nakolik je téma práce aktuální?		/	
Jak náročné je téma na teoretické znalosti?		/	
Jak náročné je téma na praktické zkušenosti či práci v terénu?		/	
Nakolik je dostupnost podkladových materiálů obtížná?		/	

Slovní hodnocení:

Hodnocení zpracování tématu studentem

Jak hluboce autor téma analyzoval?	/		
Jak vhodně zvolil autor metody ve vztahu k tématu?	/		
Jak zdařile autor zvolil cíl práce vzhledem k tématu?	/		
Nakolik autor naplnil vytčený cíl práce?	/		

Slovní hodnocení:

Hodnocení struktury a obsahu práce

Nakolik je struktura práce logická a přehledná?	/		
Nakolik využívá autor aktuálních a vhodných pramenů?	/		
Nakolik dostatečně a funkčně vybavil autor práci daty, tabulkami, grafy, přílohami apod.?	/		
Nakolik jsou závěry práce jasné a přiměřené?	/		
Nakolik přináší autor vlastní názor a příspěvek k tématu?	/		

Slovní hodnocení:

*Sympaticky ke zdrojům v l. nároku
 a referenc.*

Hodnocení formy a stylu práce

Jaká je formální úprava práce?	/		
Pracuje autor správně s odkazy a citacemi?	/		
Jaká je stylistická úroveň práce?	/		

Slovní hodnocení:

Další hodnocení či připomínky a otázky k obhalobě:

Navržená známka: Datum: Podpis oponenta:

výborná 27.4.2009

viz. příloha - osobní doporučení oponenta.

O.A. Funda

Poznámky oponenta k bakalářské práci Petry Mitrikové.

Protože se jedná o kvalitní a svědomitě zvládnutou práci, zaslouží si její pisatelka, abych ji upozornil na několik drobných nedostatků.

Paní Dr. Erika Kadlecová, (s. 4) v r. 1968 – 1969 ředitelka Sekretariátu pro věci církevní Ministerstva kultury ČSSR, patřila (a dodnes patří) k představitelům frankfurtské školy humanitně orientovaných marxistů. Je to mimořádně vzdělaná, dnes již devadesátiletá dáma, občas jsem s ní – protože se zajímá o moje texty – v kontaktu.

Pokusila se o zcela převratně nový přístup k církevní politice v rámci reformního humanitního socialismu.

Tak se výrazně odlišila od vpodstatě - (přes občasné projevy slušnosti) více méně stalinistického ředitele tohoto Sekretariátu pana Ing. Janků z padesátých let i od normalizačního ředitele tohoto Sekretariátu Dr. Hružy, který sekretariát řídil od r. 1970 až do 1989.

Když se při padesátém výročí spojení evangelických církví v Českých zemích v Českobratrskou církev evangelickou, v prosinci 1968 její farář Ing. Alfréd Kocáb v nabitém Sjezdovém paláci –(tehdy sjezdový palác J. Fučíka) v přímělné modlitbě modlil za Dubčeka, paní Dr. Kadlecová, která stála na tribuně vedle synodního seniora Dr. Václava Kejře, sepnula ruce. Pak ji z ministerstva vyhodili.

V době éry Ing. Janků byla nejvíce předmětem pronásledování a různých omezení církevního života církev katolická. Komunistickým režimem v letech 1950- 1967 byla vnímána jako církev nejvíce reakční.

Po r. 1970 v období normalizace se nelibost komunistického režimu nejvíce soustředila na Českobratrskou církev evangelickou a zejména na skupinu jejích farářů a laiků – disidentů, zvanou „ nová orientace“. Je nedostatkem Vaší práce, že tuto skupinu nezmiňujete. Důvodem také bylo, že Synodní rada Českobratrské církve evangelické ani její pozdější synody, ani Svaz českobratrského evangelického duchovenstva nikdy nepodlehly tlaku státní správy a státní bezpečnosti a neodvolaly dokument Synod svému národu z r. 1968. Toliko se vyjádřily, že je to dokument vzniklý v tehdejší době a situaci.

Jak upozornil jeden ze současných pracovníků Ústavu pro zločiny komunismu, pro skutečné posouzení tehdejšího stavu v církvích a komunistického bezpráví by bylo ovšem potřebí, aby komunistický archiv byl konfrontován s archivem Vatikánu a s archivy západních tajných služeb, především SIA a FBI, které jsou uzavřené. Teprve po otevření těchto archivů bude možné skutečně zhodnotit, která podezření a které procesy komunistického režimu vůči církvím byly zcela uměle vykonstruované a které ne tak úplně.

Poslední připomínky:

- Společenství Jehovistů bych doporučoval řadit spíše do kapitoly 5, kde pojednáváte náboženská hnutí než je přiřazovat do kapitoly 4 mezi velké křesťanské církve.
- Charakteristiky směrů a proudů na s. 36, ale již i 35 jsou značně stručné a poměrně odbyté ve srovnání s předchozím způsobem zpracování tématu.
- Více pozornosti by si zasloužily takzvané evangelikální (pietisticky laděné) církve jako Církev bratrská – někdejší Jednota Českobratrská, církve baptistů, církve metodistů.